

Sygn. akt **IX S 79/19**

POSTANOWIENIE

Dnia 03 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **SSO Aneta Obszyńska-Małocha (spr.)**

Sędziowie: SSO Joanna Hut

SSO Dagmara Pusz-Florkiewicz

po rozpoznaniu w sprawie skargi wniesionej przez oskarżonego P. R. (R.)

na przewlekłość postępowania o sygn. akt II K 893/18, toczącego się przed Sądem Rejonowym w Pruszkowie

na podstawie art. 12 ust. 2 i 4, art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2018 r., poz. 75 tj. ze zm.)

postanawia:

1. stwierdzić, że w postępowaniu sądowym o sygn. akt II K 893/18 toczącym się przed Sądem Rejonowym w Pruszkowie, nastąpiła przewlekłość;
2. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pruszkowie na rzecz oskarżonego P. R. kwotę 2.000 (dwóch tysięcy) zł.

UZASADNIENIE

W dniu 28 maja 2019 r. do Sądu Rejonowego w Pruszkowie wpłynęła wniesiona przez oskarżonego P. R. skarga oparta na przepisach w/w ustawy. W jej uzasadnieniu wskazano, że akt oskarżenia został przedstawiony w dniu 22 czerwca 2018r., a pomiędzy rozprawami zachodzą zbyt duże przerwy. Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania i zasądzenie na jego rzecz kwoty 4.000 zł.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Jak wynika z akt sprawy akt oskarżenia przeciwko P. R. i A. K. (K.) wpłynął do Sądu Rejonowego w Pruszkowie w dniu 25 czerwca 2018r. Zgodnie z zarządzeniem z dnia 26 czerwca 2019 r. sprawa została zarejestrowana w repertorium K pod sygnaturą II K 893/18 i skierowana do sędziego referenta, gdzie oczekiwała na wyznaczenie terminu rozprawy.

Zarządzeniem z dnia 28 czerwca 2018r. wyznaczono termin posiedzenia w przedmiocie rozstrzygnięcia tymczasowego aresztowania na dzień 04 lipca 2018r., na którym Sąd Rejonowy wniosku obrońcy oskarżonego A. K. o uchylenie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, nie uwzględnił, oraz przedłużył stosowanie środka zapobiegawczego wobec obu oskarżonych (k.635, 657- 658). Zarządzeniem z dnia 04 lipca 2018r. wyznaczono termin rozprawy głównej na dzień 02 października 2018r. (k. 666), jednakże zarządzeniem z dnia 24 września 2018r. sprawę zdjęto z wokandy w dniu 02 października 2018r., jednocześnie z uwagi na upływ tymczasowego aresztowania wyznaczono termin posiedzenia na dzień 06 października 2018r. (k. 843), na którym przedłużono stosowania środków zapobiegawczych (k. 861-862). Następnie zarządzeniem z dnia 13 października 2018r. wyznaczono termin rozprawy głównej na dzień 19 grudnia 2018r. (k. 910), na którym otwarto przewód sądowy, oskarżeni złożyli wyjaśnienia, rozprawę odroczone do dnia 10 kwietnia 2019r. celem kontynuacji postępowania dowodowego, na tym terminie uchylono środki zapobiegawcze wobec obu oskarżonych (k. 1064-1068 verte). W dniu 19 grudnia 2019 r. Sąd nie

przesłuchał świadków, pomimo zarządzenia ich wezwania, albowiem nikt z osób podlegających przesłuchaniu w tym charakterze nie stawiał się, w protokole rozprawy odnotowano, że brak jest wiadomości o dręczeniu wezwań, jednakże wnikliwa lektura akt sprawy daje asumpt do stwierdzenia, że zarządzenie co do wezwania świadków nie zostało wykonane, co nie spotkało się z żadną reakcją Sędziego referenta, pomimo iż sprawa była wówczas sprawą aresztową, a od daty jej wpływu do Sądu upłynęło prawie sześć miesięcy. Na kolejnym terminie rozprawy przesłuchano czterech świadków i odroczone rozprawę do dnia 23 września 2019r. celem kontynuowania postępowania dowodowego (k. 1105-1110), zaplanowano na ten termin przesłuchanie dwóch świadków, jak również dołączenie opinii biegłego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga wniesiona przez oskarżonego P. R. jest zasadna. Wskazać w pierwszej kolejności trzeba, że przy ocenie, czy doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki – zgodnie z art. 2 powołanej ustawy – należy mieć w szczególności na uwadze terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd orzekający w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter owej sprawy, stopień jej faktycznej i prawnej zawichości, znaczenie dla strony rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron. Przyczyną stwierdzenia przewlekłości nie jest każda zwłoka, ale tylko zwłoka nieuzasadniona. Aby rozstrzygnąć, czy zwłoka w dokonaniu konkretnej czynności jest nieuzasadniona, należy rozważyć czasookres zaniechania jej dokonania, ale także konkretne realia sprawy i jej kontekst sytuacyjny. Zauważyć w tym miejscu należy, że rozpoznając przedmiotową sprawę Sąd Okręgowy przenalizował całe postępowanie od chwili wszczęcia postępowania do dnia dzisiejszego i stwierdził, że w toku postępowania przygotowawczego nie doszło do przewlekłości postępowania. Odmienne natomiast ocenił czynności podejmowane w toku postępowania sądowego uznając, że doszło do przewlekłości postępowania sądowego, albowiem wyznaczenie pierwszego terminu rozprawy na tak odległy termin, tj. 2 października 2018 r., w sytuacji gdy sprawa miała wówczas status aresztowej, nie znajduje żadnego uzasadnienia. Nadto pomimo tego, że termin ten został odwołany z uwagi na nieobecność Sędziego referenta, zarządzenie o wezwaniu świadków na dzień 19 grudnia 2019 r. nie zostało wykonane, co z góry uniemożliwiało zakończenie postępowania na tym terminie. Rozprawa musiała zatem zostać odroczone, jednakże jej termin wyznaczono na dzień 11 kwietnia 2019 r. a więc obejmujący okres blisko czterech miesięcy. Należy uznać za zwłokę w podejmowaniu czynności umożliwiających merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy także okres od 11 kwietnia 2019r. do dnia 23 września 2019 r. Odroczenie rozprawy na tak odległy termin, ponad 5 miesięcy, zdecydowanie przekracza rozsądne granice, a jednocześnie nie zostało uzasadnione w sposób należyty. W postanowieniu o odroczeniu rozprawy wskazano jedynie na brak wcześniejszych terminów, jednakże nie wykazano, dlaczego przerwa w czynnościach dowodowych ma obejmować okres przekraczający 5 miesięcy, z pewnością zaplanowane czynności dowodowe, tj. dopuszczenie dowodu z opinii biegłego nie uzasadnia przyjęcia za zasadne tak znacznego okresu odroczenia. Powyższe prowadzi do konstatacji, że czas trwania przedmiotowej sprawy, na etapie postępowania przed Sądem, zdecydowanie przekroczył czas niezbędny do rozpoznania tej sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Zważyć przy tym należy, że obszerność niniejszej sprawy, ilość czynności dowodowych nie uzasadniała w żadnej mierze tak znaczenie odległego pierwszego terminu rozprawy, jak również brak jest uzasadnienia dla tak znacznych okresów objętych odroczeniem.

Biorąc pod rozwagę długość stwierdzonej przewlekłości jak i ważkość sprawy dla skarżącego, adekwatną wysokością należnej P. R. rekompensaty będzie – zdaniem Sądu Okręgowego – kwota 2.000 (dwóch tysięcy) złotych. Okoliczności sprawy w żadnej mierze nie uzasadniają przyznania rekompensaty w kwocie wyższej, a sam skarżący nie przedstawił argumentacji, która wskazywałaby na istnienie podstaw do przyznania wskazywanej w skardze kwoty. Oskarżony przebywa w zakładzie karnym do innej sprawy (aniżeli ta objęta skargą), nic zatem nie wskazuje, aby przedłużenie się niniejszego postępowania w sposób szczególnie istotny wpłynęło na sytuację osobistą czy prawną oskarżonego.

Rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy dołoży wszelkich starań, aby była ona zakończona w możliwie najszybszym terminie. Sąd ten, jeżeli zajdzie potrzeba odroczenia rozprawy także w dniu 23 września 2019 r. , zadba, by terminy pomiędzy rozprawami nie były dłuższe niż 1 miesiąc.

Z tych względów, Sąd Okręgowy orzekł jak na wstępie.